

- Annullation af den nævnte kommissionsbeslutning, eller subsidiært hjemvisning af sagen til Retten, for at denne kan træffe afgørelse herom.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Land Oberösterreich har gjort gældende, at Retten i Første Instans har begået en procedurefejl og tilsidesat fællesskabsretten.

Ved vurderingen af anbringendet om »tilsidesættelse af EF-traktaten« behandler den appellerede dom kun betingelsen om et »specifikt problem«, hvorimod de øvrige betingelser i artikel 95, stk. 5, EF overhovedet ikke blev undersøgt. Selv om appellanten havde baseret sin udførlige argumentation på præcise talmæssige oplysninger, behandlede Retten ikke spørgsmålet om et »specifikt problem« med den omhu, der var nødvendig med henblik på sagens afgørelse. Appellanten har gjort gældende, at Retten ikke har taget hensyn til, at det specifikke problem består i, at sædvanlige sameksistensforanstaltninger ikke kan anvendes på grund af landbrugsstrukturen i Oberösterreich, som er præget af et stort antal småbrug med en usædvanlig høj procentdel af økologiske landbrug. Ved at undlade at foretage en grundig undersøgelse af de herom fremsatte argumenter har Retten ifølge appellanten tilsidesat sin begrundelsespligt, hvilket udgør en procedurefejl.

Kommissionen vedtog sin beslutning, uden at Land Oberösterreich eller Republikken Østrig havde mulighed for at fremsætte bemærkninger vedrørende det eneste bevis i sagen, nemlig udtalelsen fra Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet. Retten fastslog i den appellerede dom, at Domstolens betragtninger, hvorefter kontradiktionsprincippet ikke finder anvendelse på den i artikel 95, stk. 4, EF omhandlede procedure, uden videre kan overføres på den i artikel 95, stk. 5, EF omhandlede procedure. Appellanten er ikke enig heri. Man må ikke se bort fra den omstændighed, at Domstolens praksis, som der henvises til i den appellerede dom, stadig var baseret på EF-traktatens tidligere artikel 100 A, der ikke sonderer mellem opretholdelsen af gældende nationale bestemmelser og vedtagelsen af nye nationale bestemmelser. Land Oberösterreich har desuden gjort gældende, at retten til at blive hørt er et af de grundlæggende processuelle principper, som ikke unødigt må indskrænkes, heller ikke af procesøkonomiske årsager. Derfor burde den anfægtede kommissionsbeslutning allerede af denne grund have været annulleret.

(¹) EUT C 296, s. 22.

(²) EUT L 230, s. 34.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. december 2005 af Tribunal de première instance de Bruxelles i sagen Procureur du Roi samt civilretlige parter: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U.P.R. og Jean Totolidis, som civilretlig part, mod Ioannis Doulamis

(Sag C-446/05)

(2006/C 48/30)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 7. december 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. december 2005, har Tribunal de première instance de Bruxelles i sagen Procureur du Roi samt civilretlige parter: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U.P.R. og Jean Totolidis, som civilretlig part, mod Ioannis Doulamis, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 81 EF, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra g), EF og artikel 10, stk. 2, EF, fortolkes således, at de er til hinder for, at en national lov, i det foreliggende tilfælde lov af 15. april 1958 om reklame vedrørende tandpleje, forbyder (enhver) og personer, der yder tandpleje, inden for rammerne af et liberalt erhverv eller en tandlægepraksis direkte eller indirekte at gøre nogen som helst reklame for tandpleje?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. november 2005 af cour d'appel de Paris i sagen Société Thomson Multimedia Sales Europe mod Administration des Douanes et Droits Indirects

(Sag C-447/05)

(2006/C 48/31)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 18. november 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. december 2005, har cour d'appel de Paris i sagen Société Thomson Multimedia Sales Europe mod Administration des Douanes et Droits Indirects forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Er bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾ af 2. juli 1993 ugyldig på grund af, at den er i strid med artikel 24 i Rådets forordning nr. 2913/92 ⁽²⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, for så vidt som den fører til, at en fjernsynsmottager, som er fremstillet i Polen under de i sagen beskrevne omstændigheder, anses for at være fremstillet i Korea?«

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. november 2005 af cour d'appel de Paris i sagen Société Vestel France mod Administration des Douanes et Droits Indirects

(Sag C-448/05)

(2006/C 48/32)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 18. november 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. december 2005, har cour d'appel de Paris i sagen Société Vestel France mod Administration des Douanes et Droits Indirects forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Er bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾ af 2. juli 1993 ugyldig på grund af, at den er i strid med artikel 24 i Rådets forordning nr. 2913/92 ⁽²⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, for så vidt som den fører til, at en fjernsynsmottager, som er fremstillet i Tyrkiet under de i sagen beskrevne omstændigheder, anses for at være fremstillet i Kina?«

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 302, s. 1.

Sag anlagt den 19. december 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-452/05)

(2006/C 48/33)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. december 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved S. Pardo Quintillán og F. Simonetti, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF ⁽¹⁾ af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, idet det ikke er i stand til at sikre, at den procentvise nedbringelse af forurenende stoffer i den samlede mængde spildevand, der udledes til rensningsanlæg, er mindst 75 % for total fosfor og mindst 75 % for total kvælstof, og derfor ikke har gennemført artikel 5, stk. 4, korrekt.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I 1999 oplyste Luxembourg, at det i stedet for at kræve, at alle rensningsanlæg på dets område iværksatte en mere vidtgående rensning, havde valgt at henholde sig til artikel 5, stk. 4, hvilket svarer til at foretage en helhedsvurdering af niveauet for nedbringelse af kvælstof og fosfor for alle luxembourgske byområder.

Imidlertid viser de seneste oplysninger om den procentvise nedbringelse af forurenende stoffer i den samlede mængde spildevand, der udledes til rensningsanlæg i Luxembourg, at betingelserne for at anvende artikel 5, stk. 4, ikke var opfyldt.

På denne baggrund er det Kommissionens opfattelse, at de luxembourgske myndigheder ikke har godtgjort, at den procentvise nedbringelse af fosfor og kvælstof i den samlede mængde spildevand er mindst 75 % for begge parametre, hvorfor betingelserne for at anvende artikel 5, stk. 4, ikke er blevet overholdt.

⁽¹⁾ EFT L 135, s. 40.